

1421

23. Nov. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Hjælpekasser.

1422

raadene, end der havde været tidligere. Det glædede mig særdeles at høre dette fra det ærede Medlem, og jeg vil se at bevare det i Erindringerne til vi igjen komme til at forhandle om Forandringen i Sammenfættningen af de kommunale Raad, thi saa pleier der fra samme Side meget ofte at lyde stærke Klager over, at de kommunale Raad ikke ere sammenfattede saaledes, at man kan vente sig videre Humanitet af dem. Det var mig derfor særdeles kjært at høre denne Udtalelse af det ærede Medlem, der fremkom med den. Naar man nu oplæser det Spørgsmaal til os, hvorfor vi ikke ville være med til at yde dette direkte Bidrag af Statskassen, saa skal jeg sige, at for mig stiller det sig saaledes, at dersom vi gjøre det, dersom vi gaa til det, der her er foreslaaet, nøde vi derved enhver Kommunalbestyrelse til at sørge for at faae ligesaa meget ud af Statskassen paa dette Omraade, som den kan faae, thi den Kommunalbestyrelse, der ikke sørger for det, lader sin Kommune staa ueheldigt i Forhold til andre Kommuner, som søge at faae saa meget, de kan; man kan altsaa der gjerne komme til at paanøde Jolk Penge, de ikke have Brug for, thi det er ikke i alle Kommuner, at der er saa stor Trang til den Slags Understøttelser, som Talen her er om, at det er nødvendigt at gaa dertil. Efter disse Bestemmelser nøder man Kommunalbestyrelserne til at sørge for at faae deres Del af Statsmidlerne, som komme til Udbeling; thi den Kommunalbestyrelse, der ikke gjør det, lader sin Kommune lide Uret i Sammenligning med de øvrige Kommuner. Jeg tror, at det er Noget, man skal vogte sig for at gjøre, man skal ikke indføre et saadant Princip, hvorved man ligefrem nøder Kommunalbestyrelserne til at forlange Penge, de maasse strengt taget ikke have Brug for. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (B. Holm) fremkommer af og til her i Thinget med Udtalelser om, at det er de Fattige, der særlig fylde Statskassen med Penge. Det turde dog nok være nogen Overdrivelse, det ærede Medlem der gjør sig skyldig i, thi hvorledes skulde de Fattige kunne fylde Statskassen med Penge? Den, der er fattig, har Intet, og kan derfor ikke give disse mange Penge ud. Det ærede Medlem mener naturligvis, det have vi jo

hørt af ham før, at det er gennem Tolden, at den Fattige fylder Statskassen, men for at den Fattige skal kunne betale Meget i Told, maa han kunne kjøbe Meget, og kan han gjøre det, er han ikke fattig. Det er altsaa ikke den Fattige, der kjøber det Meget og deraf betaler den megen Told, det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, i alt Fald en Overdrivelse, naar han idelig paastaar, at det er de Fattige, der væsentlig fylde Statskassen. (Bjørnbal: Der er saa Mange af dem!) Det nytter ikke noget, naar Ingen af dem har Raad til at kjøbe Noget alligevel. Naar man nu ser disse Forslag fremkomme samtidig med, at der foreligger Forslag fra samme Side til en helt radikal Forandring af Valgmaaden til de kommunale Raad, maa man naturligvis blive dobbelt betænkelig ved at gaa ind paa et Forlig som dette. Der har hidtil, saavidt mig bekjendt, ikke været lagt Sogneraadet eller de kommunale Raad nogen Hindring i Veien for at give af Kommunekassen til de Fattiges Kasse, hvad de maatte finde sig foranlediget til at give, og naar det nu bekjendes fra den Side, at dette ogsaa er en Vej, som er bleven benyttet, forekommer det mig, at der ikke er særlig Grund til at ansfrænge sig saa overordentlig meget for at indføre den Ordning, som her er paatænkt. Der er derimod et andet Forhold her i Landet, som i langt højere Grad trænger til at blive hjulpet, det er den store Ulighed, der er mellem Kommunernes Byrder paa de forskjellige Steder her i Landet. Der er saa stor Forskjel i Byrderne i de forskjellige Kommuner, at det kan gaa op til det tre- eller næsten firdobbelte nogle Steder imod, hvad det er andre Steder. Der er et Omraade, hvor der virkelig er Grund til at sørge for, at der kan blive truffet Foranstaltninger til, at Kommunernes Byrder kunde blive noget mere ligelig fordelte, end de ere, og der vil jeg finde, at det var ikke ubilligt, om de mere bebyrdede Kommuner fik Udgang til at kunne faae nogle af deres store Byrder erstattede enten af Amts-kommunerne eller af Staten. Naar man taler om Kommunernes Overbebyrdelse, maa man gjøre sig det nogenlunde klart, hvorefter det kommer. Jeg tror ikke, at der er i væsentlig Grad lagt nye Byrder fra Staten over paa Kommunerne i alt Fald i en længere Aarvækst. Der blev for cirka 20 Aar siden